

Sygn. akt: XU-41/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Dominika Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 27 czerwca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **K. P.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 23 listopada 2013 r. znak: (...). (...)

w sprawie K. P.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 41/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca, K. P. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 23 listopada 2013 r., znak (...). (...), uchylającego orzeczenie organu I instancji w zakresie zaliczenia wnioskodawcy do lekkiego stopnia niepełnosprawności w części dot. symbolu niepełnosprawności i domagał się jego zmiany poprzez zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu odwołania, wnioskodawca podniósł, iż orzeczenie jest dla niego krzywdzące, a dolegliwości na które cierpi uzasadniają przyznanie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (k.3). Podniósł iż do 31 sierpnia 2013r. miał orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności i dzięki temu pracował w zakładzie pracy chronionej oraz posiadał uprawnienia do karty parkingowej.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy – Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż skład orzekający stwierdził, że werdykt organu I instancji w części dotyczącej stopnia niepełnosprawności jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa, wobec tego podtrzymał wydane orzeczenie co do stopnia niepełnosprawności. Orzeczenie to wymagało jednak uchylenia w części dot. symbolu przyczyny niepełnosprawności. Stopień sprawności organizmu wnioskodawcy w świetle obowiązujących przepisów prawa, nie daje podstaw do zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W myśl definicji ustawowej dla ustalenia niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym niezbędne jest stwierdzenie u danej osoby naruszenia sprawności organizmu oraz 1) niezdolności do pracy lub zdolności do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, albo 2) konieczności czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Biorąc pod uwagę dokumentację medyczną sprawy oraz ustalenia będące wynikiem bezpośredniego badania, wymogi ustawowe nie zostały spełnione.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. P. w dniu 01 sierpnia 2013r. wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności dla celów uzyskania min. odpowiedniego zatrudnienia, szkolenia, uczestnictwa w terapii zajęciowej.

Orzeczeniem z dnia 11 września 2013 r., (...) d/s Orzekania o Niepełnosprawności w S., wnioskodawca został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności do dnia 30 września 2017r., symbol przyczyny niepełnosprawności 10 –N i 05-R.

W dniu 27 września 2013 r. wnioskodawca złożył odwołanie od orzeczenia organu I instancji.

Po rozpatrzeniu odwołania, Wojewódzki Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., orzeczeniem z dnia 23 listopada 2013 r., uchylił orzeczenie w części dot. symbolu przyczyny niepełnosprawności w pozostałym zakresie orzeczenie utrzymał w mocy.

D.: akta (...).

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego: chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca może zostać zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U. z 2011r. nr 127, poz.721 oraz § 3 pkt 2 rozp. (...) z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328.

W wydanej w dniu 31 marca 2014r. opinii biegły sądowy chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawcy min. zmiany zwyrodnieniowe kolan, zmiany zwyrodnieniowe z deformacjami kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze i wydali opinię, że wnioskodawca nie może zostać zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Zdaniem biegłych aktualnie stan zdrowia wnioskodawcy z powodu schorzenia ortopedycznego czyni go osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim do 30 września 2017r., symbol przyczyny niepełnosprawności 05-R..

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 31.03.2014r. - k.11 akt.

Z wydaną w sprawie opinią wnioskodawca nie zgodził się, gdyż jego zdaniem stan zdrowi pogarsza się i uzasadnia zaliczenie do wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności. Wnioskodawca nie wniósł merytorycznych zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii biegłego sądowego.

Strona pozwana nie wniosła zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U. z 2011r. nr 127, poz.721, niepełnosprawność oznacza trwałą lub

okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak min. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Dla oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydana została w sprawie opinia biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Zdaniem biegłych występujące u wnioskodawcy objawy chorobowe nie wykazuje zaburzeń czynnościowych w stopniu uniemożliwiającym pracę zarobkową. Wnioskodawca nie wymaga krótkotrwałej ani stałej lub długotrwałej pomocy osób drugich w podstawowych czynnościach dnia codziennego. Sąd podzielił dokonane przez biegłych sądowych ustalenia i przyjął wydaną w sprawie opinię za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydana w sprawie opinia biegłego sądowego jest jasna, logiczna w zasadzie nie podważana przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę swojego orzeczenia.

Wnioskodawca K. P. nie spełnia więc, kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze, treść opinii wydanej przez biegłych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W związku z tym odwołanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak na wstępie.